

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Loca Infesta,|| Hoc est:|| De Infestis,|| Ob Molestantes||
Daemoniorvm Et Defvncto-||rvm Hominvm Spiritvs,
Locis,|| Liber Vnvs.||**

Thyraeus, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1598

VD16 T 1247

Reverendissimo In Christo Patri, Illvstrissimo Principi, ac Domino. Domino
Iulio, Episcopo Herbipolensi, Francia Orientalis Duci, Studiorum Mecænati
& Patrono, Petrus Thyraeus, Societatis Iesu ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61332)

REVERENDISSIMO
IN CHRISTO PATRI, ILLUSTRIS.

simo Principi, ac Domino, Domino Iulio, Episcopo Herbipolensi, Francia Orientalis Duci, Studiorum Mechanati & Patrono,

PETRVS THYRAEVVS, SOCIETATIS
Iesu gratiam & felicitatem à Deo precatur.

Medicos imitor, Reuerēdissime Praesul,
Princeps Illustrissime. Solent Medici, si quando herbam inueniunt, cuius nondum plenè perspexerūt virtutem, ea primum uti in curanda valetudine hominum inferioris conditionis: ubi deinde experientia didicerunt sanitati restituenda profuisse: non reformidant viris principibus in similibus morbis offerre. Et ego praeteritis annis, quibus in Herbipolensi Academia professorem ago, Disputationes atque Tractatus aliquot, veluti herbas quasdam partim per Discipulos, partim per me, viris quamuis doctissimis & honestissimis, non tamen illustribus obtuli. Illos quia non ex leuibus argumentis deprehendi gratos fuisse, iudicabam me crimine vacare, si quod apud alios obseruari felices inuenisse successus, etiam in V. C. tentarem: & ex officina ingenij mei, veluti ex horto quodam Libellum offerrem.

Omnino haec causa fuit, cur tardius veniam. Dubitabam diu, utrum hic, qualiscunq; tandem, foetus, dignus esset, qui in principis viri conspectum veniret,

(:) 2

aulam

EPISTOLA

aulam ingrederetur, & inter doctissimorum hominum, quae V. C. plurima offeruntur volumina, reponi honestè posset. Nunc quia intellexi probari à non paucis, ausus sum tentare, à quo alioquin & operis me exiguitas, & vitæ meae rationes meritò prohibere debuerunt.

Offero igitur Illustrissima C. V. tandem aliquando ingenij mei factum. Offero auctori, & fundatori celebratissima Academiae fructum meorum studiorum: studiorum Mecœnati, & fautori munus scholasticum: benefactori grati animi quaecunque symbolum. Et quidem offero munus, tum hisce nominibus V. C. debitum, tum illo quoque, quod argumentum quod prosequor, V. C. suggestisse dici possit, & idem tractandi tempus subministrasse. Cùm enim nuper me socium itineris sui, quod animi gratia susceperat, assumisset, ventum est in arcem quandam, quae de Spectris occasionem loquendi quibusdam praebebat. Multa tum à multis dicebantur. disertis omnes. cui non aliquot exempla domestica suppeterent, vix erat ullus. Muebantur quoque difficultates nec paucae, nec paruae. Dubitabat alius, quid de Spectris sentiendum? essentne hominum Spiritus, an ludificationes Daemonum? Alius quas ob causas ad Superos redirent, & tumultus excitarent? Alius, quomodo cum ipsis agendum? an sermo miscendus? causa reditus inquirenda, status conditio, & his similia interroganda.

Ego

DEDICATORIA.

Ego ea de re tunc temporis pauca, postea cœpi plura cogitare: partim foris, quo tempore animi gratia cum V. C. versabar; partim domi, quādo à scholasticis occupationibus otij aliquid fuit concessum. Distinxi argumētum in tria capita, quemadmodum Index Disputationis ostendit. Primò discutiuntur Spirituum atque molestiarum, quæ mortalibus afferuntur, genera, modi, causæ, vires, fines, &c. Secundò inuestigantur indicia, ex quibus Spirituum conditio potest deprehendi; hominūne sint, an Dæmoniorum: & si hominum, qualium. Tertiò explicantur variæ rationes, quibus contra Spectra à uiuentibus certatur, earundemquæ quædam probantur, quædam reijciuntur.

Laboris plusculum mihi fuit suscipiendum, Illustrissime Princeps, quòd argumentum persequerer, à nullis, aut certè, quòd sciam, à paucis tractatum: & quod sua difficultate ingenij mei vires longè videbatur superare. Nouit V. C. quantum in minimo huius argumenti capite difficultatis sit expertus Sanctissimus Augustinus, homo alioquin in abstrusis, difficultibusq; quæstionibus exercitatissimus. Res hæc, inquit libro de Cura pro mortuis agenda, altior est, quàm ut à me possit attingi: & abstrusior, quàm ut à me valeat perscrutari: & ideo quod horum duorum sit, an verò fortassis utrumq; sit, ut aliquādo ista (qualia de Spectris referuntur) fiant per ipsam præsentiam Martyrum, aliquando per Angelos suscipientes per-

EPISTOLA DEDICATORIA.

sonam Martyrum, definire non audeo. Mallem à
 scientibus ista perquirere. Ita B. Augustinus. Nouit
 quid de eodem argumento senserit Plinius Secundus.
 Ex Sura Philosopho, per literas, quid de Spectris
 sentiendum, cupit cognoscere, rem dignam iudicans,
 quam ille diu multumq; consideraret, & scientia sua
 in utramq; partem disputaret, ac solide definirer, ne
 se suspensum incertumque dimitteret. Et quia denique
 nouit, in quam varias repugnantesque sententias abi-
 erint, qui et olim, et nostris temporibus, aliquid de Spe-
 ctis voluerunt concludere, non velim ego, quæcumq;
 in hac Disputatione propono sic omnia dicta esse, qua-
 si absolutam veritatem contineant, & contrarium
 nullis liceat sentire. Per me potest quilibet, quod libet
 opinari: modo fidei Christianæ, qua prius habere ni-
 hil debet, iacturam non faciat. solum sententiam me-
 am hic propono: & quantum possum, confirmo: para-
 tus etiam ab ea discedere, cum grauioribus rationi-
 bus, melioribus argumentis ero superatus. Deus Op-
 timus Maximus Vestram Reuerendissimam Cel-
 situdinem sua Ecclesiæ quamdiutissimè conseruet.
 Herbipoli, ex Collegio Societatis Iesudie undecimo
 Nouembris. Anno Domini M.D.XCVIII.

CAPIT-